

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/178/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1411206032
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Chalúpka
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1411206032.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Chalupku a členov senátu JUDr. Blanky Malichovej a JUDr. Juraja Považana v právnej veci navrhovateľa: Slovak Telekom, a.s., Karadžičova 10, Bratislava, IČO: XX XXX XXX, zast. JUDr. Eva Vodová, advokátka so sídlom AK Wilsonova 4, Bratislava proti odporcovi: K. P., V. P.Š. XXXX/X, V., štátny občan SR za účasti vedľajšieho účastníka : Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, Prešov IČO: XX XXX XXX, zast. JUDr. Ambróz Motyka, advokát so sídlom AK Sov. Hrdinov 163/66, Svidník, o zaplatenie 729,66 eur s príslušenstvom na odvolanie vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV č. k. 4 C 43/2012-162 zo dňa 12. decembra 2012 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom rozhodol, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 542,91 eura s 9%-ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 542,91 eur od 12.12.2010 do zaplatenia, vo zvyšku návrh zamietol. Zároveň odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 21,24 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 115,58 eur k rukám právneho zástupcu navrhovateľa. Vedľajšiemu účastníkovi nepriznal právo na náhradu trov konania.

Navrhovateľ sa návrhom doručeným na súd prvého stupňa dňa 13.05.2011 domáhal proti odporcovi zaplatenia sumy 729,66 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne z fakturovaných súm od 12.12.2010 do zaplatenia a nahradiť trovy konania titulom nezaplatenia služieb verejnej mobilnej rádiatelefontnej siete - hovorného, mesačných poplatkov a zmluvnej pokuty.

Súd dňa 23.05.2011 vydal platobný rozkaz sp. zn. 30Ro/703/2011-45, ktorým návrhu v celom rozsahu vyhovel. Odporca proti platobnému rozkazu podal odpor, ktorý odôvodnil, že z dôvodu odcestovania do zahraničia za prácou neuhradil navrhovateľovi za poskytnuté služby a uznáva vystavené faktúry vo výške 231,75 eur a žiadal, aby dlžné čiastky mohol uhrádzať v splátkach po 50,- eur.

Navrhovateľ sa k odporu vyjadril s tým, že odpor neobsahuje žiadne právne relevantné odôvodnenie a preto žiadal, aby súd odpor voči platobnému rozkazu odmietol.

V priebehu konania Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS podalo na tunajší súd dňa 29.06.2012 oznámenie vstupu ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

Vedľajší účastník na strane odporcu sa písomne k návrhu vyjadril s tým, že nenamieta uplatnený nárok navrhovateľa vo výške 231,75 eur s príslušenstvom, žiadal v prevyšujúcej časti návrh zamietnuť, nakoľko

v návrhu sú uplatnené nároky odlišných právnych vzťahov. Poukázal na ust. § 53 ods. 1,4, 5, kde poukázal, že odporca by mal zaplatiť zmluvnú pokutu v rovnakej a nezmenenej výške za akékoľvek porušenie svojich povinností v zmysle zmluvného vzťahu s navrhovateľom. Takáto zmluvná pokuta neprímerane ukracuje spotrebiteľa. Žiadal, aby súd navrhovateľa zaviazal na náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka.

Navrhovateľ sa písomne vyjadril k podaniu vedľajšieho účastníka s tým, že navrhovateľ trvá na podanom návrhu v celom rozsahu. Návrh vedľajšieho účastníka nie je dôvodný, čo do určenia neprijateľnej podmienky (zmluvná pokuta) v zmysle § 53a OZ. Navrhovateľ poskytol odporcovi priestor 13 mesiacov od splatnosti faktúr za uvedené služby na vyrovnanie záväzkov voči navrhovateľovi. Navrhol, aby súd vedľajšiemu účastníkovi nepriznal uplatnenú náhradu trov konania.

Vedľajší účastník na strane odporcu sa na pojednávanie nedostavil, svoju neprítomnosť neospravedlnil, hoci mal predvolanie riadne a včas doručené a preto súd prejednal vec v jeho neprítomnosti.

Súd prvého stupňa vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom navrhovateľa, zmluvou o pripojení č. 1093444 zo dňa 05.02.1999 + Dodatkom k Zmluve zo dňa 16.11.2008, Dohodu o zmene zmluvy o pripojení zo dňa 16.11.2008, Všeobecné zmluvné podmienky poskytovania služieb, fa č. 7905733212, fa č. 7906782206, fa č. 7907791695, fa č. 7908854257, fa č. 7010985128, Pokus o zmier - Predsporová výzva zo dňa 30.09.2009.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvého stupňa za preukázané, že medzi účastníkmi vznikol záväzkovo-právny vzťah - zmluva o poskytovaní služieb + Dohoda o zmene zmluvy. Na jej základe navrhovateľ umožnil odporcovi využívať telekomunikačné služby poskytované navrhovateľom. Súčasne odporcovi odpredal mobilné telefóny za zníženú cenu 1,- Sk. Z pripojených faktúr, mal súd preukázané, že odporca svoju základnú povinnosť zo zmluvy, a to riadne a včas platiť za cenu poskytovaných služieb za obdobie od 22.05.2009 do 21.09.2009 vo výške 231,75 nespĺnil. Odporca nereagoval ani na výzvu a svoj dlh neuhradil v termíne 12.10.2009 (pokus o zmier). Táto skutočnosť nebola sporná, odporca svoj dlh uznal v celej výške. Túto skutočnosť nenamietal ani vedľajší účastník na strane odporcu. Keďže navrhovateľ v konaní pred súdom dôvodnosť svojho nároku jednoznačne preukázal, súd jeho návrhu v celom rozsahu vyhovel.

V zmysle dodatku k Zmluve o pripojení zo dňa 16.11.2008 bod 4. zmluvné strany dojednali v prípade porušenia zmluvných povinností zo strany účastníka zmluvnú pokutu vo výške 497,91 eur a dobu viazanosti 24 mesiacov. Navrhovateľ odstúpil od Zmluvy o pripojení a jej zrušeniu došlo ku dňu 13.10.2009 z dôvodov neuhradenia poskytnutých služieb. Medzi účastníkmi zanikol záväzkový vzťah pred ukončením doby viazanosti. Nakoľko navrhovateľ odstúpil od zmluvy porušením povinnosti odporcu a do konca viazanosti zostalo 15 mesiacov. Súd zmluvnú pokutu považuje za primeranú, výška zmluvnej pokuty zodpovedá dobe od porušenia zmluvnej povinnosti odporcu (splatnosť fa v 9 mesiaci) do dohodnutého termínu viazanosti a preto nárok navrhovateľa v tejto časti - zmluvnú pokutu vo výške 186,75 eur (497,91 : 24 x 9) zamietol.

Súd prvého stupňa rozhodol o náhrade trov konania podľa § 142 ods. 2 O.s.p., nakoľko každý z účastníkov konania mal vo veci úspech len čiastočný, a preto náhradu trov pomerne rozdelil. Z hodnoty predmetu sporu v konaní, ktorá je 729,66 eur, mal navrhovateľ úspech v časti 542,91 eur (t.j. 74,41 %). Súd návrh vo zvyšku 186,75 eur zamietol, čo treba pokladať za čiastočný úspech odporcu v konaní (t.j. 25,59 %). Súd o trovách rozhodol tak, že vypočítal rozdiel medzi týmito pomermi úspechu účastníkov v konaní (74,41 % - 25,59 %), ktorý je 48,82 %, a v tomto pomere priznal navrhovateľovi náhradu trov konania a náhradu trov právneho zastúpenia.

Súd prvého stupňa priznal navrhovateľovi náhradu trov konania titulom zaplateného súdneho poplatku kolkovými známkami spolu s podaním návrhu na začatie konania, ktorý bol v sume 43,50 €, avšak iba pomere 48,82 %, t.j. celkom v sume 21,24 euro.

Súd prvého stupňa priznal navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia vyčíslenú podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a), b) a c), § 14 ods. 5 písm. b), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) v celkovej výške 115, 58 eura.

Súd prvého stupňa náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi nepriznal, nakoľko odporca, na ktorého strane vedľajší účastník v konaní vystupoval, mal vo veci menší čiastočný úspech ako navrhovateľ, na základe čoho sa odporcovi právo na náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV č. k. 4 C 43/2012-162 zo dňa 12. decembra 2012, podal vedľajší účastník v zákonom stanovenej lehote odvolanie v časti prvého výroku rozsudku v časti prevyšujúcej sumu 231,75 euro s úrokom z omeškania 9 % od 12.12.2010 do zaplatenia ako aj proti tretiemu a štvrtému výroku tohto rozsudku.

Vedľajší účastník v odvolaní uviedol, že navrhovateľom uplatnená zmluvná pokuta už bola súdmi SR vyhlásená za neprijateľnú podmienku, čo v zmysle § 53a ods.1 OZ predstavuje pre navrhovateľa zákonnú prekážku na to, aby túto zmluvnú pokutu mohol používať naďalej akýmkoľvek spôsobom a priznať plnenie z takejto zmluvnej podmienky je neprípustné. Vedľajší účastník ďalej uviedol, že obdobná zmluvná pokuta bola vyhlásená za neprijateľnú vo viacerých súdnych konaniach u iného operátora.

Podľa názoru vedľajšieho účastníka nie je možné v spotrebiteľských zmluvách uplatňovať moderačné právo súdu v súvislosti s neprimeranou zmluvnou pokutou.

K trovám konania vedľajší účastník uviedol, že navrhovateľ si návrhom uplatňoval pohľadávku z dvoch samostatných nárokov. Vedľajší účastník nenamietal časť uplatneného nároku navrhovateľa za poskytnuté elektronické komunikačné služby a v tejto časti návrhu ani do konania nevstúpil. Pričom oba nároky by mohli byť predmetom samostatných žalôb, z toho dôvodu nie je možné považovať za čiastočný úspech, ak žaloba, v ktorej sa uplatnili viaceré nároky, bola čiastočne úspešná a čiastočne sa zamietla tak, že úspech i neúspech sa týkali samostatných nárokov. V takomto prípade sa plný úspech alebo čiastočný úspech vo veci má skúmať so zreteľom na každý nárok, ktorý by ináč mohol byť samostatne uplatnený.

Odvolaciemu súdu vedľajší účastník navrhol, aby napadnutý rozsudok v jeho napadnutej časti zmenil tak, že návrh nad sumu 231,75 eura s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 12.12. 2010 do zaplatenia zamietla a navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 101,98 eura. Alternatívne, aby napadnutý rozsudok v napadnutej časti zrušil a v rozsahu jeho zrušenia vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Zároveň vedľajší účastník vo svojom odvolaní uviedol, že pre prípad, že by súd neakceptoval argumentáciu vedľajšieho účastníka ohľadom zmluvnej pokuty, navrhol vedľajší účastník konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p. a požiadať Súdny dvor Európskej únie o rozhodnutie prejudiciálnej otázky, ktorú špecifikoval v odvolaní.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 1 O.s.p., prejednal odvolanie odporcu podľa § 214 ods. 1 O.s.p. na odvolacom pojednávaní a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne a odvolaniu odporcu nie je možné vyhovieť. Odvolací súd má za to, rovnako ako súd prvého stupňa, že navrhovateľom uplatnený nárok je oprávnený, priznaný súdom prvého stupňa v správnom rozsahu.

K skutočnostiam uvádzaným vedľajším účastníkom v odvolaní, že navrhovateľom uplatnená zmluvná pokuta už bola súdmi SR vyhlásená za neprijateľnú podmienku, čo v zmysle § 53a ods.1 OZ predstavuje pre navrhovateľa zákonnú prekážku na to, aby túto zmluvnú pokutu mohol používať naďalej akýmkoľvek spôsobom a priznať plnenie z takejto zmluvnej podmienky je neprípustné, odvolací súd uvádza, že § 53a ods. 1 OZ bol do právneho poriadku zavedený zákonom č. 575/2009 Z. z., ktorý nadobudol účinnosť 1. marca 2010. Podľa tohto ustanovenia ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

V tomto prípade, však zmluvný vzťah medzi navrhovateľom a odporcom vznikol v roku 2000 spolu s dodatkami z rokov 2002 až 2008, teda pred nadobudnutím účinnosti § 53a ods. 1 OZ., pričom podľa § 879I OZ, ustanoveniami zákona 575/2009 Z.z. sa spravujú právne vzťahy vzniknuté do 28. februára 2010; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich uplatnené pred 1. marcom 2010 sa posudzujú podľa doterajších predpisov.

Samotný nárok na uplatnenú zmluvnú pokutu vo výške 497,71 eura bol dojednaný medzi účastníkmi konania 16.11. 2008. Takže aj keby súd určil niektorú zmluvnú podmienku za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti, takéto konkrétne rozhodnutie nemôže mať vplyv na vzťahy uzatvorené medzi spotrebiteľom a dodávateľom, pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 575/2009 Z. z., ktorým bol do právneho poriadku zavedený § 53a OZ. A v tomto prípade predmetom sporu nie je používanie takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi zo strany navrhovateľa.

K posúdeniu otázky úspechu a neúspechu v konaní, odvolací súd uvádza, že postup súdu prvého stupňa pri priznaní náhrady trov konania a právneho zastúpenia bol správny so správnou aplikáciou ustanovení vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb a § 142 ods. 2 O.s.p.. Na tvrdenia vedľajšieho účastníka v odvolaní, že ak je nárok uplatnený v návrhu súhrnnou sumou a ide pritom o zaplatenie viacerých peňažných nárokov, z ktorých každý by mohol byť predmetom samostatného návrhu, právny zástupca navrhovateľa si môže uplatňovať odmenu za zastúpenie podľa § 17 ods. 4 vyhlášky č. 240/1990 Zb.

Podľa R 28/1970 : jednotlivé zložky práva na náhradu škody, ktorými je vymedzený obsah náhrady škody sa prejavujú ako samostatné čiastkové nároky.

Uvedené skutočnosti podľa názoru odvolacieho súdu skutočne majú význam pri rozhodovaní o trovách konania, ale len z pohľadu uplatnenej výšky odmeny za zastúpenie v súdnom konaní podľa vyhlášky 655/2004 Z. z. Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb a nie pre posudzovanie úspechu v konaní použitím § 142 ods. 2 O.s.p. .

O návrhu vedľajšieho účastníka, ktorým navrhol odvolaciemu súdu pre prípad, že tento sa nestotožní s jeho argumentmi uvedenými v odvolaní, aby prerušil konanie a požiadal Súdny dvor EÚ o rozhodnutie o prejudiciálnej otázke, odvolací súd nerozhodoval, nakoľko postup podľa § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p. závisí len od úvahy súdu, a preto nemôže byť vyvolaný podnetom alebo návrhom účastníka konania.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti, že odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa, obmedzil odvolací súd odôvodnenie potvrdzujúceho rozhodnutia na konštatovanie správnosti dôvodov uvedených súdom prvého stupňa v zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p. v znení účinnom od 15.októbra 2008 (§ 372 p ods.1 O.s.p. zavedeného zákonom č. 384/2008 Z. z.).

Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., navrhovateľovi však náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko mu žiadne nevznikli.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.